

Coniferiporia sulphurascens (Pilát) L.W. Zhou & Y.C. Dai

Saimniekaugi

C. sulphurascens var inficēt visus skujkokus, bet galvenie saimniekaugi ir zaļā duglāzija (*Pseudotsuga menziesii*), kalnu hemloks (*Tsuga mertensiana*), dižā baltegle (*Abies grandis*) un vienkrāsas baltegle (*Abies concolor*), kā arī ar augstu infekcijas ieņēmību ir sarkanā baltegle (*Abies amabilis*).

Geogrāfiskā izplatība

Ziemeļamerikā: Kanādā un ASV.

Āzijā: Krievijas Federācijā, Ķīnā un Japānā.

Eiropā, Āfrikā un Dienvidamerikā: nav sastopams.

Simptomi

C. sulphurascens bojā sakņu sistēmu un sakņu kaklu, kā rezultātā koks aiziet bojā un nokrīt, tāpēc simptomi parasti vērojami uz jau nokritušiem bojātiem un trupējušiem kokiem. Bojātā koksne ir dzeltena un veido “laminētu” struktūru (tā sadalās pa gadskārtām) ar nelieliem apaļiem vai ovāliem iegrimumiem slāņu abās pusēs. Uz bojātās koksnes veidojas sarkanbrūni sēnes pavedieni, kuru sakopojums rada velvetam līdzīgu slāni. Uz inficēto sakņu mizas var novērot baltu līdz pelēku micēliju. Diezgan reti zem nokritušā stumbra mitros apstākļos veidojas arī augļķermeni, kas ir klājeniski, pelēkbrūni līdz tumši brūni. Inficētajiem kokiem parasti nav redzami izteikti simptomi, pirms koks aiziet bojā un izgāžas. Nelieli simptomi,

Gads: 2025

Versija:1

piemēram, kavēta augšana, hloroze, u.c., var parādīties tikai 5 līdz 15 gadus pēc inficēšanās. Ja koku nocert vai pāršķel sakni, griezumā var novērot sarkanbrūnu līdz brūnu krāsojumu koksnē.

Bioloģija un morfoloģija

Jauni saimniekaugi tiek inficēti, veidojoties sakņu kontaktiem starp inficētu un veselu koku, sēnes micēlijam invadējot veselo sakņu sistēmu. Optimālā temperatūra micēlija augšanai ir 25°C, ar temperatūras diapozonu no 5°C līdz 30°C. Inficēšanās ar sporām ir maznozīmīga sēnes izplatības ciklā. Sēne inficē kokus jebkurā vecumā, bet lielākoties infekcija ir sastopama 25-125 gadus vecās audzēs. *C. sulphurascens* var saglabāties kā saprotrofs nelielās bojātajās saknēs 8 vai vairāk gadus, bet lielākos celmos un saknēs pat līdz 50 gadiem.

Izplatīšanās veidi

Lokālais: ar sakņu kontaktiem.

Lielos attālumos: ar inficētu stādāmo materiālu, inficētu koksni, mizu.

Paraugu noņemšana

Paraugi ar simptomiem. Ņem bojātus koksnes gabaliņus un, ja sastopami, arī augļķermeni daļas.

Pārbaudes laiks

Paraugus ņem veģetācijas periodā, sākot no maija vidus līdz oktobra vidum.

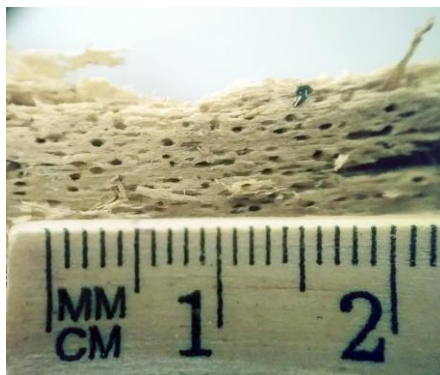
Krāsojums svaigi nozāģētā *P. menziesii* koksne
(Foto: <https://gd.eppo.int/taxon/PHELSU/photos>).

Sēnes augļķermeņi (Foto: Drew T. Henderson).

Sarkanbrūnu sēnes pavedienu sakopojums uz bojātas koksnes (Foto: David Shaw).

Nelieli iegrimumi bojātajā koksne (Foto: Shawn McMurtrey).

Vēja izgāzts bojāts koks (Foto: Robert L. James).

Bojātā koksne, kas sadalās pa gadskārtām (Foto: https://apps.fs.usda.gov/r6_decaid/views/laminated_root_rot.html).